

Brassó, Nagy- s Czérna-utca sarkán
Papp E. utorraktára fölött, I. em.
hírlap székesszék hátszobákon délelőtt
9-11 óra között,
Bolyai-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírmentesen de küldendő
Gaziratok vissza nem adatnak

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidék
postán küldve:
Egész évre 7 frt. félre 3 rt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 so
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés bélyegdíj: 30 k
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúaszi, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári s sz-
ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János, Dukes Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube
s társa. Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetés-irodájában.

III-ik szám.

Brassó, Csütörtök, szeptember 27-én.

IV. évfolyam 1888.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

czimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és
szépirodalmi lap

IV. évfolyamának utolsó negyedére.

Lapunk október hó elsejével az utolsó negyed-
be lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. Eddigi t.
előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek előfize-
téseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhe-
tünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Negyedévre (október—december) 1 frt. 80 kr.

Külföldre negyedévre 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendő a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kiváncsra bárkinek mutatvány-számmal készsége-
sen szolgálunk. Gyűjtőknek 5 egyszerre beküldött
előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentúl sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség b.
tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

EMKE-lobogó.

Felhívás Magyarország leányaihoz.

A múlt évben Budapesten tartott közmű-
velődési kongresszus kimondta, hogy az egye-
sületek legfőképen a magyar nők áldozatkész-
ségét iparkodjanak megnyerni.

Egyesületünk, hálásan ismerve el az ez
oldalról is kezdet óta osztatlanul tapasztalt tá-
mogatást — hiszen gyűjtőink, tagjaink, áldo-
zóink arany-könyvében együtt található minden
vidék legelőkelőbb hölgyeinek névsora — nem
tartotta szükségesnek e pillanatig külön felhi-
vás intézését.

Most azonban egy kérésünk van, melynek
meghallgatásáért, az ügy jelképies volta miatt,
Magyarország minden igaz leányához esedezünk.

Igazgató választmányunk, a szívekben s
a köztudatban önként jelentkező s tehát itt föl
nem sorolandó indokok alapján, szükségesnek
mondta ki a magyar Erdély megtartása végett

alakult Emke. számára egy lobogónak elké-
szíttetését.

E nemzeti trikolor, a magyar faj őse-
reti jellemvonásának, a nőiség cultusának sym-
bolumát, az istenanya képét fogja magán hor-
dani, jelezvén, hogy Magyarország védasszonya:
a nő, ki az erkölcs s így a nemzet.

Ezt a lobogót Magyarország női-
nek kell összeadniok.

Erre kérünk bármi csekély, legkisebb ado-
mányt is.

Legyen e szent, ügyünk magasztosságá-
hoz méltó, tündöklő lobogóban minden magyar
nőtől egy szalag, egy szögecske.

Öröklődjék le századokra e ragyogó jel-
vény s föntartva napjaink küzdelmeinek emlé-
kezetét, hirdesse s igazolja hitünket, hogy vé-
gül is e lobogó alatti békés küzdelmeink fogják
befejezni azt a munkát, melyért ősidőktől oly
sokszor lobogtatánk csatavértől pirosuló zászlót
hadainkon.

A legkisebb adományt is ennek a cél-
nak és ennek a munkának jelképies megörökítésére
örömmel fogadjuk s minden nemes, igaz ma-
gyar nőtől kivétel nélkül kérjük.

Az igazgató választmány nevében:

Kolozsvárt, 1888. szept. 12-én.

Gróf Bethlen Gábor,
elnök.

Sándor József,
titkár.

Oroszország és mi.

Budapest, 1888. szept. 25.

Sem a brüsszeli „Nord“, sem a „Kölnische
Zeitung“, sem rossz, sem jó barátaink nem
tudnak bennünket megfélemlíteni. Ha a péter-
vári élődi-alap belga szócsövéből a legmélyebb
basszusban dörög is ki a fenyegetés, hogy az
osztrák-magyar monarchia szlávjai a bellovári
factumból a modern Strossmayer-methodus ré-
szére — a mennyiben t. i. létezik methodus
az ő örökségében — csak fokozott rokonszen-
vet nyertek; és ha másrészt németországi jour-
nalistikai barátaink hasábjairól a legédesebb
Jágó-falszettben suttog és czirpel is a hang,
hogy Oroszország csapatait határainkon inkább
szaporította, mint redukálta: mindez keblünk
mélyeig hidegen hagy bennünket.

A mit a „Nord“ dörög s mit a „Kölni“
fuj, az csak politikai lim-lom, zsurnalisztikai

szemét, melyet felkavarhatnak, a mennyire
csak akarják, de azért nem hinhetnek homo-
kot a szemünkbe.

Tisztán látunk s tudjuk, a mit tudunk.

Mi nem akadályozhatjuk meg s nem is
akarjuk, ha a „Nord“ a helyett, mint rende-
sen tenni szokta, hogy a nagy moszkovita
tromfot játszsza ki, változatosságból ez egyszer
ismét a saját szlávjaink elkeseredésével fenye-
get, — hisz azért fizetik s még keveset is tesz
azért a sok, az orosz kincstár ismert bajai
mellett, jó drága pénzért, melyet a pétervári
kancellária neki juttat; inkább keveset tesz,
mint sokat, mert néha mégis vannak ezen tisz-
tes spiczli-organumnak olyan számai is, me-
lyek egész tisztességesen néznek ki.

És a mi a német szövetségesünk bölcses-
ségének többé-kevésbbé önkéntes heroldjait il-
leti, elmondhatjuk, hogy ezek nagyon furcsa
szentek, kik igenis erősen emlékeztetnek az
amerikai üdv-sereg hőseire, kik tudvalevőleg
többet jajgatnak, mint üdvözítenek. — Hiába,
nem lehet kibeszélni belőlük s különösen a
„Kölni“-ből a pokoli aggodást éberségünk s
készenlétünk miatt, és ha meglehetősen görbén
bonyolódott is a tapintat, melyet a folytonos
Cassandra-intés körül tanusítanak, jogosan még
sem lehet tagadni, hogy odafenn Poroszország-
ban jót akarnak velünk s mi elfogadjuk a jó-
akaratot az épen nem kívánt tett helyett.

Drága ellenségünk legyen készen, kedves
barátunk pedig legyen nyugodt: nem alszunk
s józan észnél vagyunk. Jól tudjuk, hogy mi-
vel tartozunk a mi szlávjainknak s hogy mit
követelhetünk tőlük. Kivel sem történik igaz-
ságtalanság. — Ausztriában már a túlságosat
érinti az, a mit a szlávoknak közjogi s gya-
korlati politikai engedményekben adnak s ná-
lunk már igazán ütött a tizenkettedik óra, mi-
dőn a diakovári püspöknek odamondta a ko-
rona, hogy „sutor ne ultra crepidam“. Ha a
Strossmayer-ügyben a magyar kormányt hi-
báztatni akarnák, úgy bizonynyal nem a na-
gyon sok, hanem határozottan a nagyon ke-
vés az, mit terhére róni kellene. A kormány
nagyon sokáig engedte büntetlenül, sőt meg-
intetlenül gazdálkodni az erdőpusztító s hal-
hatatlanság után vadászó püspököt, különben
nem mert volna még az audiendum verbum

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A múlt árnyai.

— Novella. —

I.

Közvetlen a Rajna partján két nő ült egy kert-
ben: anya és leánya. Körülöttük tarka virágok vol-
tak; az aranyeső rikitő sárgasága, a pompázó glyci ak
gyenge kéksége, a rózsák pirja s a későn virágzó bo-
rostyán violaszine oly színjátékká egyesültek, a minőt
csak a természet egyesíthet; míg a levegő telve volt
azon kellemes illattal, mely a májusi napoknak olyan
bájt kölcsönöz.

Az anya — Link Teréz asszony — letette ke-
zéből az ujságot s feltekintett.

— A léghajózás igazán szép haladásokat tesz —
mondá. — Kiváncsi vagyok, megérjük e, hogy még
repülni is lehessen.

Leánya már hosszabb idő óta ejtette ölébe kézi-
munkáját, tekintetével egy nagy gőzhajót kísérve, mely
előttük haladt lefelé a Rajnán. Felrezenve gondolatai-
ból, gyorsan anyja felé fordult, tréfásan mondva:

— Oh, édes anyám, hisz mi ketten akkor sem
repülnénk! Mi utána néznénk a léghajónak, mint a
hajóknak s vasutaknak odaát, s itt maradnánk ülve
szendes kertünkben, mint azelőtt.

Bármily vidorán monda is ezeket, Elvin —

ez volt neve a kedves, gyönyörű gyermeknek, — anyja
mégis titkos elégtelenséget, panaszt velt azokból ér-
teni s halvány arcán aggódó kifejezés vonult végig,
holott a nélkül is nyomokat hagyott azon a fájdalom.

— Nem tetszik neked többé a mi szép, kedves
kertünk? — kérde azután. — Ne hidd, Elvin, hogy
azok az emberek, kiket ott a hajókon s vasutakon a
világba repülni látsz, boldogabbak, mint mi! Igen, ha
repülni lehetne, az már más volna. Akkor tiszta légbe
lehetne jutni, hova földi szenny és emberi fájdalom
nem ér el. Azok az utak, melyek ez ideig nyitva ál-
lanak, ugyanabba a mindennapi világba s bajba ve-
zetnek, melyben most élünk. A kinek a természet
szépségében pompázó békés otthona van, hol minden
emberi gyarlóságtól elrejtve érzi magát, az irigylésre
méltó s vétkezik, ha azon kívül vágyódik!

Elvin finom, de kételkedő mosolylyal ajkain hall-
gatta anyja szavait, mialatt összehajtogatta kötését;
mert hisz a fiatalság rendesen kételkedni szokott az
idősbek pessimistikus tapasztalataiban. Azután azon-
ban felugrott helyéből, karjait anyja nyaka köré fűzte
s odasimult arcához:

— No, ne nézz olyan komolyan, mamuskám!
Hisz nem akarok én elmenni; nem akarok én sem
menni, sem kocsizni, sem lovagolni, sem uszni, sem
repülni! Csak himezni nem akarok többé; ez unalmas.
Különben én vagyok ma is, mint mindig.

— Menj, te csintalan teremts! — mondá az
anya szabadkozva, kiszabadítva magát az ölelő karok-
ból; de azért megengesztelve mosolygott a kis hamis
felé s szenvedélytelt tekintettel követé a leánykát, a
mint végig sétált a kertben s árnyéka a földre esett.

Gyermekek, szerény alak volt, melynek szégyen-
lős báját csak egészen közelről lehetett látni a szép
kék szemek tiszta-ágát, a gyengéd arcbőr kifogástal-
lan simaságát s a vidorság s komolyság vegyülékének
kifejezését, a mint az csak gyermek arcoknál talál-
ható. A száj kaczag a csintalanságtól s mégis valami
végtelenül megható volt, mely megindítja a szívet, hogy
akaratlanul is azt kell gondolni: „Oh, te szép ifju te-
remtés, bár jó volna hozzád a világ és édes neked
az élet!“

Ez volt körülbelül az anya kívánsága is, ki sze-
retetteljesen szemlélte sétáló gyermekét, a mint ott
jarkált a virágok közt. De e kívánságba aggodalom,
mely bánat is keveredett. Daczára a meleg májusi nap-
sugaraknak, hideg borzongás futott végig testén. Az a
kisértet, mely tizenkét év óta üldözi őt s nem tér ki
előle, ismét szemei előtt volt.

Még mindig kezében tartotta az ujság-lapot; de
gondolatai a multban tévedeztek s ő szüntelen a to-
vahönpölgő habokba bámult, mintha a hullámok régi
emlékeivel zajlanának tova.

(Folytatása következik.)

regiumnál is ellenbeszédet megkísérteni. Biztosak lehetnek a „Nord“-ék, hogy ilyesmi többé nem fog történni, hogy a magyar kormány ezentúl nem fog ez irányban hosszú túrást gyakorolni, hanem minden felség- és hazáruáló intriguát csirájában elfojt.

A mi pedig határainkon az orosz meneket és ellenmeneteket illeti, azok tökéletesen ismereteselek előttünk, talán ismeretesebbek, mint a „Kölni“ előtt. Illetékes helyen a legjobban ismerik az orosz haderő állását stratégiai és taktikai tekintetben s meg tudnák nevezni az egyes ezredeket és útegeket. Arról is eléggé gondoskodtak és pedig az összes exponált pontokon, hogy minden orosz előnyomulásnak meglegyen azonnal a kellő — talán megsemmisítő ellentámadása. És ha a csári birodalom valamennyi kozákja a fejére áll, — akkor sem lesz képes bennünket titkon megrohanni.

Egyes lapok, sőt olyanok is, melyek félhivatalos voltukkal kérkednek — jelentették ugyan maguknak Pétervárról, hogy Oroszország határainkon csapatait jelentékenyen redukálta; de jól tudja a kölni ujság, hogy a legjobban olajozott félhivatalosság sem óvhat meg ujságot attól, hogy egy botorságot ereszzen világgá; hogy továbbá gyakran megesik az, hogy valamely lap úgy tesz, mintha elhínné valamit, a minek épen az ellenkezőjét tudja.

Ausztria-Magyarország politikai közönsége ezek szerint nem fogja engedni magát megzavartatni. Diplomáciai és katonai készenlétét a legjobb, a legéberebb kezekben lenni tudja. — Nem a medvebőrön fekszünk ám, hanem részen állunk!

Belföld.

Brassó, szept. 26. (A főváros kölcsöne) Bécsi pénzügyi körök Budapest fővárost mely majdnem egészen érintetlen hitel- és budgetviszonyaival már régóta nagyszabású műveletek feletle csábos tárgyaül tekintették. Most igen jelentékeny pénzügyi erőkből egy csoport alakult azon célból, hogy gyakorlati kísérletekhez fogjon.

Azt hiszik, hogy a magyar fővárosnak csatornázásra, vízvezetékre, központi városház építésére, iskolákra, a villamvilágítás bevezetésére és a városi adósságok egyesítésére és konvertálására mintegy 30 millió frtra lenne szüksége. A konzorcium most oly irányban tanulmányozza az ügyet, hogy vajjon a városnak egy egyszerű kölcsönt rendes törlesztéssel, vagy bécsi minta szerint nyereséymkölcshont kommunális sorsjegyekkel ajánljon-e? A csoport szakértő kiküldöttjei már legközelebb Budapetre érkeznek, hogy érintkezésbe lépjenek egy ottani intézettel s a város vezető személyeivel.

A bécsi tőzsde erős ázsióval üdvözlőné a budapesti értékpapíroist.

Közigazgatási döntvénytár.

Ha községi rendőr hivatalos eljárása közben hivatalos fegyverének megfogása által képtelenné tétetni céloztatik: fegyverének visszavétele végett a oldal-fegyverét jogosan használhatja. (Curia bünt. oszt. 1888. évi 594. sz. határozata.)

A kihágási ügyekben másodfokban bíraskodó hatóságok nincsenek feljogosítva arra, hogy az első foku hatóságok ítéleteit hivatalból vegyék felülvizsgálat alá. (Belügyminiszter 1886. évi 8500 sz. rendelete.)

A kéményseprőnek azon eljárása, hogy idegen munka-kerületben is elvállal kéményseprést, kihágást nem képez, mert erre az ipartörvény 50. §-a értelmében jogosult. (Belügyminiszter 1888. évi 4608. sz. rendelete.)

A jogerősen kiszabott pénzbüntetéseknek részletekben való lefizethetésére engedély nem adható. (Belügyminiszter 1888. évi 52.223. számú rendelete.)

Külpolitikai szemle.

Brassó, szept. 26.

Budapeten feltűnést keltett Farra román főkonzul váratlan felmentése. Erre nézve most azt jelentik Bukarestből, hogy Farra budapesti román főkonzulkan rendelkezési állapotba helyezése egyedül és kizárólag azért történt, mert a magyarországi viszonyokról szóló jelentései teljesen megbízhatatlannak bizonyultak, holott a román kormány nagy súlyt fektet arra, hogy Magyarország kereskedelméről, földmíveléséről és iparáról beható és megbízható jelentést kapjon, mert nem mondott le arról a reményről, hogy Ausztria-Magyar-

országgal a kereskedelmi szerződést megkösse. Farra azonban mindig a belga konzul adatait küldte be, holott Romániára nézve egész más szempontok s kérdések irányadók mint Belgiumra nézve.

Hir szerint Olaszország kérdést intézett Spanyolországhoz, hogy minő föltételek alatt hajlandó a hármasszövetséghez csatlakozni? E kérdésre Sagasta azal felelt, hogy Spanyolország fönn kívánja tartani a cselekvés szabadságát, úgy Franciaországgal, mint a hármasszövetséggel szemben.

A szultán elnöklete alatt e hó 26-án tartott minisztertanács Kaulával, a német bank és a württembergi egyesületi bank képviselőjével 2 millió fontnyi kölcsönre vonatkozólag szerződést kötött. Együttal az említett pénzügyi csoport megkapta az engedélyt az ismidt-angorai vasut kiépítésére.

Bazaine tábornagy, a Franciaországot ért katasztrófa metzi szereplője, kit árulásáért a francia hadi törvénytörvények annak idején elítélte, mint a táviró jelenti, meghalt Madriában.

A francia külügyminiszter, az 1870-ben elesett Vogel kapitány emlékszóbrának leleplezése alkalmával, igen okos beszédet tartott, mely megérdemli, hogy a republiánus tábor minden árnyalata komoly fontolóra vegye. Goblet beszédének tenorja ugyanaz, melyet Floquet és Carnot az utóbbi időben tett nyilatkozataiban is észleltünk, s ez az, hogy a belviszályokra, mint Franciaország gyöngeségének kiűforrására mutatott rá, melyet tehát a haza zászlója körüli egyetértő tömörüléssel kell föleserélni. Abban is rokon Goblet fel-szólalása a köztársasági elnök és a miniszterelnök nyilatkozataival, hogy a midőn az 1870-iki katasztrófából levonja a tanúságot, óva inti a francziákat, hogy „soha se szolgáltatassák ki magukat egy ember kezébe“, a ki alatt a szónokló miniszter s hallgatósága is, bizonynyal kiváltképen Boulanger reklame-tábornokot értette, kinek holléte biztosan ma sem tudatik.

Román lapszemle.

Soha olyan dolgot ne láss, minőt most a „Gazeta“ és „Tribuna“ Doda generalisért elkövetnek! Ők voltak, a kik felfújták volt Doda generálist a legnagyobb a legderekkabb román hazafinak, kinek Szlavics Vácson előfutárja leve. Most már megint rajtok a sor, hogy sajnálják és a martiréért reánk agyarkodjanak. „Forrong a tenger — így kiált fel a „Gazeta“ — kéri áldozatait.“

„Ma egyet, holnap kettőt kér. A dühös habok éhsége kielégíthetetlen. Tegnap ismét szaporodott politikai elítélteink sora azon ítélettel, melyet az aradi esküdtsek Doda Traján generális ellen hozott.“ Ez aztán szerinte az igazi politikai per, volt a milyen volt a többi.“

„A kormány és pártja el van határozva, mint a lapok írják, hogy megtisztítja a helyet az ugynevezett izgatóktól, kik nem rettennek szemben bátorsággal harcolni a nép elidegeníthetetlen jogaiért. Előbb az izgatókat kell összezuizni Tisza erős kezeivel s aztán nem lévén, ki a népért szavát felemelje, béke és csend lesz az országban.“

Ilyen hangon vigasztalja olvasóit a „Gazeta“, azal végezvén cikkét, hogy az ítélet nagy visszatetszést szült a román nép kebelében. Ha a kormány és az államügyész ezt akarták: úgy céljukat elérték. Természetes, hogy Aradról sürgönyöztek meg neki ezt a visszatetszést. Hát ha felmentő ítéletet hozott volna a drót? Akkor lett volna még csak hegyen-völgyön öröm; de így van bubánat s ez az előre hirdetett Doda magasztalások után nem is lehet másképen.

Majd alkalmat adnak a generálisnak, hogy személyesen megjelenhessék és ügyvéde védelmezhesse úgy, a mint bírja. Nem kell tehát olyan forrongó tengert látni dühös habokkal itt a Czenk alatt, a hol most a hosszú szárazság miatt még becsületes ivóvíz dögában is szükségét látunk. Igen ám, de mit szóljon cifrábbat a „Gazeta“, mikor tudja, hogy a kolléga Szebenben még jobban ki-ujtásozza? Ne vegyük tőle zokon, hogy versenyezni siet kollégájával, mert mai világban is szemesé a vásár. Az az ügyes szerkesztő, a ki jobban kirakja amugy dorobánczosan. — Lássuk azért a szebeni kollágát, mert az aztán nem ám a „Gazeta.“ Ide vele, a kinek van kurázsija!

„Doda Traján tábornok a trón és haza kiérdemült hőse, saját, vérei előhaladásának megöszült bajnoka, polgártársainak páratlan bizalmi férfja, a ki egész életét kitűnő tettekben töltötte; ő, Doda Traján, a minta hazafi, az erényes és loyális állampolgár, el van ítélve a ho-szas szabadságvesztés kinjaira, hogy esetleg a román népért áldozott életét a tömlőcz fa'ai között befejezze.“

Többet nem fárasztjuk a t. olvasót, ez is elég arra, hogy láthassa azt, hogy ki rakja ki ügyesebben: a „Gazeta“ vagy a „Tribuna“ tulzó román lapok szer-

kesztői közül. Ba bine canu! Majd bizony Brassó elibe kerül Szebennek! Hanem aztán hogy mi hasznát veszi a natio ennek a sok cifra kérdésnek, ez más kérdés.

Mindez még nem elég. Most már dr. Lucaci gr. kath. pap is perbe van fogva izgatás miatt. A „Tribuna“ szabad folyamatot enged az igazság-szolgáltatásnak s előre nem tesz itt semmi megjegyzést.

Anynyit azonban már most is megállapít, miszerint úgy látszik, hogy sok politikai vértanút kell, hogy még adjanak, míg az ő népük óhajátasai megvalósulnak. Nó, adni fogunk, mert elegenden vagyunk.

Tehát a „Tribuna“ előtt az a hírlapíró, kit rövidebb vagy hosszabb időre sűjtóvétségért elítélnek és idejét Vácson, Naszodon tisztességes szobában kitölti, ez által politikai vértanu lesz belő. Hogy hol folyt el vére, ezt nem mondja.

Mi is ismerünk magyar lapszerkesztőket, a kik rájuk kiszabott időt Naszodon, Vácson — úgy kelték, hogy még nem is tudták lapjaik olvasói, hogy odahaza van-e szerkesztő, vagy valahova elutazott. Eszük ágába sem volt magukat vértanunak nevezni, vagy mások által azoknak nevezetelni, csak a román lapok bírnak azzal a gyerekes kitüntetéssel, hogy a sajtóvétség miatt Vácson töltött időért vértanu koszorut szerezhetnek. Ebből is kitűnik az, mit ők maguk nem egyszer hangoztatnak, hogy t. i. politikailag még nagyon éretlenek.

Czenkalji.

Egy ítélet.

Említettük volt, hogy Moór Gyula brassói ág. ev. magyar főesperes ur sajtórendtartási kihágás czimén beperelte lapunk szerkesztőjét. T. olvasóinkra nézve is érdekes lesz talán, ismerni az ezen ügyben hozott ítélet, melyet — bár nem jogérvényes még — alább egész terjedelmében közlünk:

Ő felsége a király nevében! A brassói kir. járás-, mint büntető bíróság Szerényi József ellen sajtórendtartás elleni kihágás tárgyában a 2656./1888. btsz. a Moór Gyula által beadott bünvádi feljelentés folytán megtartott tárgyalás után következően

Ítélet:

Szerényi József, lengyeltóti születésű, 28 éves, református vallású, hírlapszerkesztő, nőtlen, büntelen, rendes jövedelemmel bir, írni, olvasni tud; a nékie hibául tulajdonított s a Moór Gyula védelmére elkövetett az 1871. évi május 14-én, 1498. I. M. E. szám alatt kelt m. kir. bel- és igazságügyminiszteri rendelet által fenntartott és módosított 1852. évi sajtórendtartás 20. §-ába ütköző és az idézett rendelet 12. §-sa szerint büntetendő sajtórendtartás elleni kihágás vádjá és következményeinek terhe alól felmentetik.

Indokok.

Koós Ferencz ur brassói lakos, a Brassóban megjelenő „Brassó“ czimű lapnak A. 7. alatt mellékelt 1888. május 15-én megjelent 58. számában panaszló Moór Gyula urhoz intézve, egy nyílt levelet tett közzé, melyet vádlott, a „Brassó“ szerkesztője, Szerényi József ur nevezett lapban közzétett; az e cikkben foglalt állítások megigazítása céljából, panaszló 7. a. csatolt, 1888. június 21-én kelt nyílt választ vádlottnak a nevezett lapban leendő beigtatása végett beküldötte s minek közlését vádlott azonban azon okoknál fogva tagadta meg, minthogy ez sértegető kifejezéseket tartalmazott; ennek folytán panaszló a B. a. csatolt nyílt választ C. a. a postai feladó-vevény szerint f. évi június 9 én közlés végett megküldötte, az azonban ezen nyílt választ a nevezett lapba f. évi július 14-én a D. a. csatolt számba egyes kifejezések kihagyásával igtatta be.

Panaszoló vádlott, mint a „Brassó“ felelős szerkesztője ellen azért emelt panaszt, hogy az a helyreigazító válaszában közlést, melyet azonban előterjeszteni elmulasztott, egy ízben megtagadta, a másodszori B. a. csatolt válaszában közlését pedig szabályszerű időben és módon beigtatni elmulasztotta.

Vádlott a tárgyalás folyamában beismerte, hogy panaszlónak a 2. a. csatolt első nyílt választ közölni megtagadta, ezt azzal indokolván, hogy az személyeskedő sértéseket tartalmazott; beismerte, hogy ő a B. alatti nyílt választ csak f. évi július 9-én este, vagy 10-én reggel kaphatta meg és így az a 10 én délelőtt megjelenő lapba többé felvehető nem volt, minthogy a lap a megjelenés előestéjén teljesen készen áll; beismeri továbbá, hogy a legközelebbi lapszám ugyan f. évi július 12 én jelent meg, de ebben az közölhető nem volt azért, mert nem kész anyagot kellett nyomdába adni, hanem a levelet előbb gondosan átolvasni, annak sértő és oda nem tartozó részét kijelölni kellett, a mi időt igényelt, miért is ezen válasz csak a f. évi július 14 én megjelent számban tétetett közzé; beismeri végre vádlott, hogy a panaszos Moór Gyula A. alatti nyílt választ a 1—12. alatt foglalt passzusok kihagyásával volt kénytelen közölni, minthogy az 1. tétel alatt a személyét illető, — ez esetben gunyt involváló „érdeműs“ kifejezést közölni nem tartozik, a 2—12. tétel alatti kifejezések kihagyását azzal indokolja, hogy azok nem tények megigazítását célozták, másodszor azok részben cikkíró Koós Ferenczre nézve becsületebe vágó, részben más nagyobb sértések, részben pedig az egész ügylőz nem tartozó egyének és körökre nézve sértő tartalmuak, melyek közlésére kötelezve nem tartja magát.

Azon körülményeknél fogva, minthogy vádlott a panaszlonak a B. alatti nyílt választ, a mennyiben az a Koós Ferenc által a „Brassó” 55. számában közölt levélben foglalt tények megigazítására vonatkozik, a f. év július 14-én megjelent számában beiktatta, minthogy ezt előbb phisikailag nem eszközölte, mivel a betérjesztett orvosi bizonyítvány szerint az időben beteg volt s így a törvény rendelkezése megfelelt, ennek folytán vádlott a magán vádló által neki átadott B. alatti közlemény beiktatásának megtagadását annál is inkább, minthogy m. vádló az első nyílt nyilatkozatot, melynek beiktatásáért vádlott felhívta, ezen bíróságnak be nem terjesztette és az a vádlott által 2 közölt nyilatkozathoz hasonló és pedig a lapba beiktatva lett csupán azért, hogy ezen nyilatkozatban az 1—12. tétel alatt előforduló kifejezések kihagyattak s törvényben rendelt bírsággal büntetendő nem volt, mert ezen kihagyott kifejezések beiktatását jogosan megtagadhatta vádlott, minthogy azok sértő kifejezéseket tartalmaznak és nem a tények megigazítására vonatkoznak, a törvény pedig csak a tények megigazítását rendeli beiktatni és annak intentiója nem lehet az, hogy gunyoló és becsmérlő kifejezések közzétételére segédkezett nyújtson:

vádlott mindezeknél fogva a vád alól tényállás hiányából fel volt mentendő, mert ez a neki megküldött B. alatti napló nyílt választ a törvény által megállapított időben a lapba beiktatva, és ellene az, hogy a közzététel nem a szabályszerű időben és módon teljesítette volna, bebizonyítható nem volt.

A brassói kir. járásbíró 1888. augusztus 28-án.
Draxler, kir. albiró.

A költözködők figyelmébe.

Azon alkalomból, hogy a szent-Mihály napi költözködésnél a bérszolgák előreláthatólag nagyobb mértékben fognak igénybe venni, nehogy a közönség zavarásának legyen kitéve, szükségesnek látja a városkapitányság közölni a bérszolgák díjakát.

I. Belváros.

Egy menet teher nélkül 3 kr.
„ „ teherrel 10 klgig 5 kr.
25 klgig terjedő tárgyak viteldija 10 kr.
25 klgon túli tárgyak viteldija közös megállapodás szerint.

A visszamenetnél igénybe vett szolgálat megfelelő díj szerint fizetettik.

II. Külvárosok.

A belvárosból egy külvárosba, vagy egyik külvárosból a másikba 10 kr.

Ugyanez teherrel 10 klgig 15 kr.

„ „ 25 „ 20 kr.

25 klgon túli teher vitelénél közös megállapodás szerint.

III. Vaspálya-udvar.

Egy menet a vasútra 15 kr.

Ugyanez 10 klgig terjedő teherrel 25 kr.

„ „ 25 „ 35 kr.

25 klgon túli teher vitelénél megegyezés szerint.

IV. Kültelkek.

Egy menet a Noába vagy Derestyébe 30 kr.

„ „ a méhkerékbe 40 kr.

„ „ Alsó-Tömörsre 60 kr.

„ „ Felső-Tömörsre 1 frt.

Ezen meneteknél köteles a bérszolga, a fél kivánságára, 5 klgig terjedhető terhet is vinni.

A közönség köréből. *)

A Kis-Bolonya öntözése.

Bizony furcsa város ez a Brassó. És még furcsább a tanácsa. És semmivel sem jobb a képvisellete. Szerződést kötnek az öntözésre. A belvárost öntöztetik. A Bolonya egy részét, az u. n. Nagy-Bolonyát öntöztetik. De a Kis-Bolonyát, kezdve a Nagy-utca végétől, azt már nem.

Mit vétettek ezek az adózók, hogy nekik nem jutott egy kis öntözés?

Pedig ép úgy elkelne itt, mint akárhol másutt.

Itt van a kath. temető. Mikor temetés van, a gyászmenetek egész porfellelgeben járnak. Itt van a honvédkaszárnya is, ez az útja a hétfalusi nagy forgalomnak, itt közlekednek naponként hatszor az omnibuszok, szóval oly nagy itt a forgalom, hogy a vasút utcán sem nagyobb.

És ily forgalom mellett a por bokáig ér — díszítésére Brassó város tanácsának.

Az is furcsa, hogy rendőri kirendeltség is van itt s annak sem jutott még ez az eszébe.

Különösen most, a hosszú szárazság után tartózatlan ez állapot.

Nem volna-e kegyes a t. városi tanács a mi pontunkat is kissé lehűteni!

Egy kis-bolonyai.

Kimutatás.

A brassói magyar kisdédóvó intézetek javára megajánlott összegeket az 1887/8-ik évre befizették: Malcher Mór 20 frt, Hajek József 3 frt, Szász István

1 frt, Orbán Ferencz 2 frt, Frühbeck Károly 1 frt, Raidl Sándor 1 frt, Nagy Jánosné 1 frt, Haluskay András 2 frt, Ungvári Lajos 1 frt, Vadadi Rafael 1 frt, Becző Imre 2 frt, Nagy Miklós 1 frt, Kamarás Béla 1 frt, Taag Ede 50 kr, Mezei Mozes 50 kr, M. Löbl 5 frt, Székely György 1 frt, Killyéni Endre 50 kr, Janics József 1 frt, Dornau Reinhold 1 frt, Szávuj János 50 kr, Peller Márk 50 kr, Lemhényi Zsigmond 3 frt, Kosik Mihály 2 frt, Király József 1 frt, Veres János 20 kr, Lithauer József 50 kr, Nagy Zsiga 1 frt, Rotter Ferencz 50 kr, Derzi Gábor 50 kr. Wapermann József 30 kr, Blankenback Ferencz 1 frt, Szegedi Gábor 50 kr, Margitay György 1 frt, O'ajos János 2 frt. — 35 tag összesen fizetett 61 frtot.

Brassó, 1888. szeptember 20.

Janó Lajos,
óvodai gondnok.

Helyi és vidéki hírek.

Helyes intézkedés. Brassó város tanácsa körövény útján felhívja a lakosságot, hogy a ragályos betegségeket, — u. m. vörheny, kanyaró, himlő, toroklob, számarhurut, hagymáz, szemeses köthartyalob s gyermekágy-láz, — fellépések esetén azonnal jelentse be a városkapitányságnál. Igen okos! Csak így lehet elejét venni netalán ragályoknak.

A brassómezei államépítészeti hivatal a mai naptól kezdődőleg hivatalos helyiséget változtatott. Az új helyiség a fellegvár alatt, Roll Gyula alispán házában van.

Vizet kér a Bolonya is. Azt látjuk már vagy négy hete, hogy mind faragcsál két oláh ember a vízvezeték facsövein, de azért a bolonyaiaknak még sincs vizük.

Szent-Mihály napja lesz Szombaton. Lesz hurczkodás szélteben hosszában. Csak meg ne nyissa az Ur az ég csatornát, mint szokta tenni Brassóban!

Választói névjegyzék. A városi központi választmár már határozott a Sztterényi József által beadott 59 felszólamlás fölött, a felszólamlások nagyobb részét elfogadva. Öt esetben indokolt az elutasító végzés, 27 esetben indokolatlan. Ez utóbbi 27 esetet Sztterényi József megfellebbezte a kuriához. Ezen esetek egyikére s másikára mrg visszatérünk.

A városi zenekar ma este a „Nr. 1.” nagy termében hangversenyt rendez a városi tanács és képviselői tagjai számára, bemutatandó az újonnan beszerezett hangszereket.

Meghívás. A legközelebbi pénteken f. é. szeptember 28-án d. u. 3 órakor a brassói iparegylet termében (Nagy-utca 518 h. sz. a.) gyűlés fog tartatni, a melyen egy országos iparszövetkezet szervezése fölött, a mint az a f. év szeptember 8 és 9-én Szegeden az országos iparos értekezleten meg lett állapítva, jelentés fog tétetni. Az országgyűlési képviselő Zay Adolf az alólírt kereskedelmi és iparkamara megkérésére készséggel elvállalta ezen kérdés fölött ebben a gyűlésben előadást tartani. Az ügy fontosságánál fogva az iparosok az alólírt kereskedelmi és iparkamara részéről felkéretnek, miszerint ezen gyűlésen lehető nagy számban megjelenni sziveskedjenek. Brassó, 1888. szeptember 26-án — A kereskedelmi és iparkamara.

Különvonat Bécsbe. A brassói kereskedelmi és iparegyesület elnöksége ezennel tudomására hozza a t. iparos-közönségnek, hogy a m. kir. államvasutak Brassó városi menetjegyirodája folyó évi október 8-án 50°/_o mérsékléssel különvonatot rendez Brassóból Bécsbe az ottani alsó-ausztriai iparkiallítás megtekintésére. A vonat 9-én érkezik Bécsbe. A jegyeknek 30 napi érvényességük van. Bővebb részletekkel szívesen szolgál nevezett egyet titkársága.

„Kolozsvár”, „Kr. Ztg.” A „Kolozsvár”-ra nagyon megharagudott ismét a brassói német ujság. A fölött disputál vele, miért oly csekély a szász és oláh hallgatók száma a budapesti s kolozsvári egyetemeken? A felelet reá persze: a magyarosítás miatt, a magyar tannyelv miatt s mert „az állami tisztviselőnél ma egy magyar név, fájdalom, jobb ajánlat, mint képesség, szorgalom és lelkiismeretesség.” Régi étel új leben!

Gazdasági kiállítást rendezett Sárkányon — mint levelezőnk írja — a fogarasmegyei gazdasági egyesület f. hó 23-án. A kiállítást, mely minden tekintetben sikerültnek mondható, az egyesület köztisztjelet- s szeretetben álló elnöke, Horváth Mihály főispán távollétében, az egyesület fáradozatlan, érdemekben gazdag alelnöke, Horváth Mihály főispán távollétében, az egyesület fáradozatlan érdemekben gazdag alelnöke, Rottler Ferencz állad. ménesuradalmi igazgató nyitotta meg tartalomdus, magvas beszéddel, mely kitűnő benyomást tett a nagyszámu közönségre. A megnyitás előtt ünnepi isteni tisztelet volt az ág. ev. (szász) templomban, a kiállítás megtekintése után pedig mintegy 100 terítékű bankette egy magánháznál.

A róm. kath. státusgyűlés f. hó 24-én megnyitotta a megye központi bizottsága. Első virilista: Haynald Lajos bibornok Kalocsán 67,264 frt 51 kr adóval, utána jön Szász-Coburg-Gotha Fülöp herczeg 31,916 frt 25 krral. A legkisebb virilis adója 500 frt.

A Balaton áldozata. Siófokon, a Balaton partján egy szegény ember ki akarta magát pihenni, és hogy szomszágát eloltsa, inni akart a Balatonból, de elszédült és beleesett. Arra menő két vándorlegény a helyett, hogy a halállal küzdő ember segélyére ment volna, felvette a szerencsétlen batyuját és bevitte s siófoki község házához. Másnap a halászhok fogták ki a szerencsétlen ember holttestét.

Irodalom.

„Budapesti Hirlap.”

A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval! *magyarság!* Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar ujságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A külső dolgozók csak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítókon kívül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást.

A „Budapesti Hirlap” *politikai cikkei* Kaas Ivor báró, Rákossy Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal hiven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez. *Politikai hírei* széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik.

Magyarország politikai és közléte felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap: a „Budapesti Hirlap” *távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobb szervezett hírszolgálatával.* Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókon kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélakra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a *leggyakrabban, leggyorsabban* értesülő organuma a sajtónak.

A „Budapesti Hirlap” *tárczarovata* Teleky Sándor gróf, Toth Béla, Rákosi Viktor (Sipulus) és több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A *napirovatokat* kitűnő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényeségi rovatok külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A *közgazdasági rovatban* a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A *regénycsarnokban* csak kiváló írók legújabb műveit közöljük.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, fél-évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatalának, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.

Brassói piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1888. szeptember hó 27-én.

Román papírpénz	à 20 frankos	9.40 vétel	9.44 eladás
„ ezüstpénz	à 20 „	9.30 „	9.35 „
Napoleon d'or (aranypénz)	„	9.58 „	9.83 „
Török lira	„	11.08 „	11.10 „
Arany	„	5.76 „	5.80 „
Orosz papírrubel	„	128.— „	129.— „

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztterényi József-Napoca.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Szám 2121.—1888. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a fogarasi ev. ref. egyház végrehajthatónak ífj. Nagy Károly és neje szül. Magyarosi végrehajtást szenvedő elleni 550 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósa) területén lévő Fogaras nagyközségben fekvő a fogarasi 286. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 1. rend 1412, 1413. hrsz. ingatlanokra az árverést 1314 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor a helybeli kir. bíróság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagy is 131 frt 40 krt készpénzben, — vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és

az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban óvadékképes értékpapir letenni, az 1881. évi LX. t.-czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1888. június hó 8.

A kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága (326) 1—1 Nagy Lázár, kir. aljbíró.

A dr. Otrobán Nándor tulajdonát képező

„Első magyar petrolgyár” irodájában (Brassó, Nagy-utca 488. sz.) gyári árban kapható elsőrendű, — ugyszintén szalon-petroleum is hordókban és kőkorsókban.

295 14

RÉPÁTI ásványviz!

A csak rövid idő óta forgalomban lévő, kitünő tulajdonságai és kellemes íze miatt általános elismerésnek és közkedveltségnek örvendő

Répáti ásványviz

minden időben friss töltésben kapható: a legtöbb fűszerüzletben, gyógytárban és vendéglőben, valamint nagyobb mennyiség átvételénél

a főraktárban:

GIESEL G.-nél,

(296) 6—12

Brassó, Színház-utca 312.

Szám 5600.—1888.

(325) 2—3

Hirdetmény.

Az alulirt városkapitányságnál következő talált s az illető megtalálók által átszolgáltatott tárgyak vannak letétben: több pénzösszeg ezüst- s papírpénzben, több ékszer, mint: broche, karperecz, fülbevaló, egy arany női-óra láncszal, — továbbá különböző kendők, esőernyők és képek.

Erről jelen hirdetés azon megjegyzéssel tétetik közzé, hogy a vesztesek a tulajdonukat képező tárgyakat, ha arra vonatkozó tulajdonjogukat igazolni tudják, ezen hivatalnál átvehetik.

Azon tárgyakra nézve, melyek jelen hirdetés közzétételének napjától számítandó egy év alatt fel nem vétetnek, a törvény rendelkezései fognak alkalmaztatni.

Brassó, 1888. szeptember hó 19-én.

A városkapitányság.

Aviso!

Van szerencsénk tisztelettel tudatni a n. é. közönséggel, hogy ismételtén van készletünk mindennemű

sonka-, kolbász- és szalonnából stb.

valamint kapható nálunk

naponként friss marhahús klgrja 32 kr, borju- és sertéshús.

Együttal tudatjuk, hogy Bureta István ur kilépett üzletünkéből.

Midőn magunkat a n. é. közönség b. jóindulatába ajánlanók, biztosítjuk pontos, jó szolgálat- s olcsó árakról.

Kiváló tisztelettel

(327) 1—3

Kórodi és Haberler.

Rögtön s tartósan pusztít s gyógyítja
a szájnak minden kellemetlen szagát.

a cs. kir. szabadalmazott

Eucalyptus-száj-essencia.

(Kitűntetve Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legértelmezhetőbb (78% hatásos alkatrészt) személyes fertőtlenítésre különösen alkalmas, teljesen ártalmatlan, pusztán növényi részekből álló kivonat; hygienikus védőszer

torokkatarhus

és egyáltalában a légzőszerveknek miasmatikus fertőzése ellen.

Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Med. Dr. C. M. FABER,

19a. g—12

néhaj I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja stb.

Raktárak: Brassóban Jekelius F., Kugler E., Schuster K. L., Köhalm-ban Wolff E. gyógyszerésznél, valamint Erdély minden gyógyszerárán és illatszerezsnél.

Ugyanítt kapható: a cs. kir. szab. specifikus szájszappan *Puritas* Dr. C. M. Faber-től. (Nagy érem, London 1862.)

Szétküldési raktár: *BÉCS, I., Bauernmarkt 3.*

AZ „ALBINA”

(13-a) 41—

takarék- és hitelintézet brassói fiókja
gabonarakartárában

a padlás és I. emelet kiadó. — A raktár külön vágány-nyal van a vaspályaudvarral összekötve.

A bérbeadó részek akár egészben, akár csak osztályonként is bérbe vehetők.

Az osztályok 3, 6 s 9 vagon rakományt foglalnak magukban; a teljes ür 24 vagon-rakomány.

Berakások súly- és hétszámra is elfogadtatnak.

Fekbér 100 klgr. után egy hétre 1 kr.

Határozott hosszabb időkre való bérbevételnél a bérösszeg tetemesen leszálaltatik.

A bérlőknek megállapított díj mellett rendelkezésükre állanak: mérlegek, mértékek, rosták és trieurók.

Bővebbet közöl

az „ALBINA” takaré- s hitelintézet
brassói irodája.

HIVATALOS ÓRÁK

délelőtti 8 órától délután 2 óráig.

A fióktézet helyisége:

Brassó, főtér 90. sz. a., az I. emeleten.

Bécs, 1873. Érdem-érem.	Páris, 1867. Bronz érem.	London, 1878. Disz-oklevél.	Német-Palánka, 1887. Aranyérem.
----------------------------	-----------------------------	--------------------------------	------------------------------------

CSIK JÓZSEF
cs. és kir. kizárólag szab. első szerémi

Portland cement- s vízhatlan meszgyár

Beocsinban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.
ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vízhatlan meszt,
melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

Arjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Kecskemét, 1872. Ezüst érem	Ujvidék, 1875. Arany érem.	Szeged, 1878. Érdem érem.	Trieszt, 1882. Arany érem.
--------------------------------	-------------------------------	------------------------------	-------------------------------